

dam Hussein og var venner med Saddam Hussein?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hr. Søren Søndergaard må have mig undskyldt, men jeg har ikke forud for dagen i dag sidde og gravet i, hvad regeringen, hvad Venstre eller andre har foretaget sig tilbage i 1988 vedrørende Irak og kurderne.

Men jeg går da ud fra, at hr. Søren Søndergaard er lige så kritisk over for, hvad der er foregået i Irak, og hvad der foregår i Irak, som jeg er, og mit ærinde med de udtalelser, jeg kom med, var kun at efterlyse en vis balance i den offentlige debat, der har været fra fredsdemonstranternes side.

Uanset hvad der har været parolerne for demonstrationerne, så tror jeg, at hr. Søren Søndergaard må medgive mig, at det indtryk, der stod tilbage i offentligheden, var, at demonstrationerne var vendt mod USA og ikke mod Irak, og her var det bare, at jeg sagde: Jeg har da al respekt for, at man demonstrerer mod krig, vi er alle imod krig, men så kunne jeg godt ønske mig, at der var den balance i meningstilkendegivelserne, at man også udtrykte sin kritik af Saddam Hussein, og det lyttede jeg mig ikke til var særlig fremherskende under disse demonstrationer. Det var det, jeg kritiserede.

Søren Søndergaard (EL):

Jamen o.k., det var sådan set heller ikke, fordi jeg forventede, hvis ikke statsministeren vidste det, at han lige skulle kunne huske alle de der ting. Jeg troede måske bare, når statsministeren udtalte sig så bombastisk i forhold til nogle demonstranter og om, hvorfor de ikke havde demonstreret i 1988, at statsministeren måske så havde en vis erindring om, at han selv på en eller anden måde, bare på en lille bitte måde, i 1988 havde taget afstand fra Saddam Husseins giftgasangreb mod kurderne. Men o.k., det kan vi afklare med skriftlige spørgsmål, så kan vi jo gå tilbage og finde ud af det.

Med hensyn til det andet, som statsministeren rejste, så synes jeg, det var ærgerligt, at statsministeren ikke, når han nu var i huset, så ud på slotspladsen og hørte talerne, for så ville han have hørt en demonstration, hvor massevis af talere, bl.a. undertegnede, lige præcis fordømte Saddam Hussein, og hvor parolerne for demonstrationen var for det irakiske folk, til støtte for det irakiske folk og mod Saddam Husseins dik-

tatur og mod krigen. Det var ærgerligt, at hr. Anders Fogh Rasmussen ...

Formanden:

Statsministeren hedder det.

Søren Søndergaard (EL):

...undskyld – at statsministeren gik glip af den pointe og dermed kom til at formidle et forkert budskab til den danske offentlighed i fjernsynet om aftenen. Det synes jeg var mægtig ærgerligt. Det andet klarer vi via skriftlige spørgsmål.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Når jeg efterlades med dette meget stærke indtryk af mangel på balance, er det bl.a., når jeg også hører på hr. Søren Søndergaard her i Folketingssalen. Hr. Søren Søndergaard er måske nok kritisk over for – eller ikke måske nok, for det vil jeg slet ikke på nogen som helst måde sætte spørgsmålstejn ved, for selvfølgelig er hr. Søren Søndergaard kritisk over for, hvad Saddam Hussein og det irakiske regime står for, lige så kritisk, som vi er.

Diskussionen står ikke om det. Den står om, hvorvidt man så er villig til at tage konsekvensen af det og gøre noget ved sagen, og dér snakker hr. Søren Søndergaard hele tiden udenom, mens vi sammen med andre prøver at gøre noget.

Kl. 13.20

Hvad kan man så gøre? Det, man kan gøre, er at opbygge et stærkt internationalt pres på Saddam Hussein, så han forstår, at det er alvor, at han skal rette sig efter FN. Hvis man ikke er parat til at tage konsekvensen og bygge dette stærke internationale pres op, vil han blive ved med at trække det internationale samfund rundt ved næsen, som han nu har gjort det i 11-12 år.

Formanden:

Fru Margrete Auken som medspørger.

Margrete Auken (SF):

Nu har statsministeren jo meget let adgang til pressen, som han også sagde før, og er af samme grund også ret forpligtet på, hvad der bliver sagt. Jeg synes, det har været en ganske grov beskyldning at komme med mod demonstranterne. Statsministeren har ganske vist her sådan underforstået sagt, at han godt vidste, at hr. Søren Søndergaard ikke støtter Saddam Hussein, men det er der mig bekendt ingen af dem, der